

**Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»**

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Голова Предметної комісії
Гарант освітньої
програми **Наталія ВОЛЯНЮК**

Волянчук
« 26 » « лютого » 2021 р.

ПОГОДЖЕНО:

Проректор з навчальної роботи
Анатолій МЕЛЬНИЧЕНКО

Мельниченко
М.П.
« 26 » « лютого » 2021 р.

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ІСПИТУ
для здобуття наукового ступеня доктор філософії
за спеціальністю 053 Психологія**

Програму рекомендовано вченою радою факультету соціології і права

Зміст

1. Загальні відомості.....	3
2. Теми, що виносяться на екзаменаційне випробування.....	3
3. Навчально-методичні матеріали.....	8
4.Рейтингова система оцінювання.....	12

I. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Вступний іспит на навчання для здобуття наукового ступеня доктор філософії спеціальності 053 «Психологія» проводиться для тих вступників, які мають ступень магістра*.

Освітня програма «Психологія» відповідає місії та стратегії КПІ ім. Ігоря Сікорського, за якою стратегічним пріоритетом університету є фундаменталізація підготовки фахівців. Особливості освітньої програми враховані шляхом обрання відповідних розділів програми вступного іспиту. Проведення вступного випробування має виявити рівень підготовки вступника з обраною для вступу спеціальністю.

Теоретичні питання вступного іспиту можна поділити на чотири розділи:

1. Методологічні основи психологічної науки.
2. Загальна психологія. Психологія особистості.
3. Соціальна психологія.
4. Прикладні та практичні галузі психології.

Перші три розділи містять загальні питання, відповідь на які має знати кожен спеціаліст в галузі психології. Останній розділ є більш орієнтованими на спеціальну підготовку вступника.

Завдання вступного випробування складається з трьох теоретичних питань. До екзаменаційного білету включаються відповідно: 1 питання з першого розділу, 2 - з другого або третього, 3 - з четвертого розділу.

Вступне випробування зі спеціальності проводиться у формі усного екзамену.

Тривалість підготовки вступника до відповіді – 1 година.

У наступному розділі програми наведені лише ті теми з зазначених розділів, які стосуються виконання завдань вступних випробувань.

Інформація про правила прийому на навчання та вимоги до вступників освітньої програми «Психологія» наведено в розділі «Вступ до аспірантури» на веб-сторінці аспірантури та докторантури КПІ ім. Ігоря Сікорського за посиланням <https://aspirantura.kpi.ua/>

*Відповідно до п.2 Розділу XV закону Про вищу освіту вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста прирівнюється до вищої освіти ступеня магістра

II. ТЕМИ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ

1. Методологічні основи психологічної науки

1.1. Науковий період історії психології і система психологічних учень

Початок наукової психології . Психологічна лабораторія В . Вундта. Система психології В .Вундта. Гуманітарні науки у XX сторіччі. Психологія

форми (гештальтпсихологія). Біхевіоризм. Феноменологія, екзистенціалізм, герменевтика. Персоналізм. Психоаналіз, неофрейдизм і структуралізм. Сучасна психологія: школи, напрямки, тенденції розвитку.

1.2. Вітчизняна психологія, її школи і напрямки

Персоналії та теорії. Харківська психологічна школа та її персоналії. С.Л. Рубінштейн і «Основи вітчизняної психології». Київська вчинкова школа В. А. Роменця. Школа генетичної психології С. Д. Максименка.

1.3. Методологія сучасної психології

Взаємозв'язок психологічної теорії і методології. Основні категорії, принципи та методологічні проблеми сучасної психології: сутність, історичний портрет, динаміка. Рівні методології сучасної психології. Історичний перелік основних методологічних проблем сучасної психології: ситуація виникнення, умови сутнісної динаміки. Перспективи розв'язання методологічних проблем засобами сучасної психологічної науки.

1.4. Методи психології

Науковий метод: сутність, структура, застосування. Принципи побудови психологічного дослідження. Система методів психологічної науки і практики. Теоретичні методи психологічного дослідження. Емпіричні методи дослідження. Експеримент. Спостереження. Аналіз продуктів діяльності. Опитувальні методи. Методи практичної психологічної допомоги. Можливості застосування математичних методів у психологічних дослідженнях. Взаємозв'язок методології, методу та методики дослідження.

2. Загальна психологія. Психологія особистості.

2.1. Поняття про психіку. Предмет психології як науки

Проблема природи психіки. Детермінація психічного. Сучасна теорія відображення. Вчення про рефлекс. Функції психіки. Онтогенез людської психіки. Внутрішнє та зовнішнє як психологічна проблема. Суб'єктивний та об'єктивний аспекти психічного. Динаміка уявлень про предмет психології.

2.2. Психічні явища: класифікація та систематизація

Засади класифікації психічних явищ. Психічні процеси. Психічні стани. Психічні властивості. Взаємозв'язок психічних процесів, станів та властивостей. Пізнавальна сфера психіки. Емоційно-вольова сфера психіки.

2.3. Психологія особистості

Теорії особистості. Вітчизняні теорії особистості. Структура особистості. Зарубіжні теорії особистості. Розвиток теорії особистості в Європі та США у XX ст. Психоаналітична теорія особистості З. Фрейда. Індивідуальна психологія А. Адлера. Аналітична психологія К.-Г. Юнга.

Гуманістичний психоаналіз Е . Фромма. Теорія особистості за К . Хорні. Гуманістична психологія особистості А . Маслоу. Феноменологічна теорія особистості К . Роджерса. Теорія особистості В . Франкла. Теорії життєвого шляху особистості. Генеза буття особистості за С. Д. Максименком.

2.4. Психічні процеси

Пізнавальні психічні процеси : система, функції, властивості. Відчуття. Види відчуттів . Фізіологічні механізми відчуттів . Сприймання. Закономірності побудови перцептивного образу . Властивості сприймання . Теорії сприймання . Увага. Види уваги. Властивості уваги . Теорії уваги . Пам'ять. Види пам'яті. Процеси пам'яті. Теорії пам'яті. Явище ремінісценції. Мислення. Види мислення . Психологічні закономірності мислення . Теорії мислення. Мовлення. Види мовлення . Функції мовлення . Взаємозв'язок мовлення та мислення. Уява. Види уяви . Теорії уяви . Емоційні та вольові психічні процеси: система, функції. Фізіологічні основи емоцій. Види емоцій. Почуття. Теорії емоцій. Воля. Поняття емоційного інтелекту . Підходи до дослідження волі. Вольова дія. Вольові властивості та їх розвиток.

2.5. Вищі психічні функції та властивості

Свідомість як вища форма розвитку психіки . Психологічні закономірності пізнавальної діяльності . Загально психологічні теорії інтелекту і його види . Інтелект. Психометричні моделі інтелекту. Біологічні та соціальні фактори розвитку інтелекту . Креативність. Психологічні закономірності творчості (В О. Моляко). Самосвідомість та її розвиток. Зміст та структура Я-концепції. Значення рефлексії в пізнанні та самопізнанні.

2.6. Психологія індивідуально-психологічних відмінностей

Психодинамічні індивідуальні відмінності . Темперамент. Теорії темпераменту. Вчення про властивості нервової системи та темперамент за І. П. Павловим. Конституційні теорії темпераменту Е. Кречмера та У. Шелдона. Концепція властивостей нервової системи та темпераменту Б . М. Теплова та В. Д. Небиліцина. Здібності. Види здібностей . Рівні прояву здібностей (обдарованість, талант і геніальність). Проблема спадковості інтелекту. Характер. Дослідження особистості з позицій теорії рис : (Г.Олпорт, Р. Кеттелл). Дослідження особистості з позицій теорії типів (Г. Айзенк).

2.7. Психологія професійної діяльності

Психологічна основа діяльності. Теорії діяльності. Структура діяльності: мотив, мета, спосіб, результат. Вчення про мотивацію. Потреба. Мотив. Боротьба мотивів. Системогенез діяльності (за В.Д. Шадріковим). Теорія провідних типів діяльності. Діяльність та розвиток особистості.

3. Соціальна психологія

3.1. Теоретичні основи соціальної психології

Предмет соціальної психології як науки . Передумови соціальної психології. Формування соціальної психології як науки . Теорія психології народів. Психологія народів і мас. Концепція «інстинктів соціальної поведінки». Експериментальний етап к розвитку соціальної психології . Біхевіоризм. Когнітивний напрямок . Психоаналітичний напрямок . Гуманістичний напрямок. Соціально-екологічна теорія Урі Бронфенбренера.

3.2. Психологія спілкування

Спілкування як соціально -психологічне явище. Структура спілкування. Функції спілкування. Види спілкування. Спілкування як обмін інформацією. Засоби комунікації . Вербальна та невербальна комунікація. Бар'єри спілкування. Спілкування як взаємодія. Спілкування як соціальна перцепція. Механізми взаєморозуміння . Соціальне пізнання : як люди осмислюють соціальний світ . Перцептивні схеми та їх вплив на соціальну перцепцію . Ефект первинності (новизни, першого враження). Роль установок та стереотипів у соціальній перцепції. Ефект ореолу і інші ефекти соціальної перцепції (сприйняття людини людиною). Каузальна атрибуція як соціально-психологічний феномен . Міжособистісна атракція та її чинники . Психологічні способи впливу в процесі спілкування.

3.3. Психологія груп

Поняття про соціальну групу . Класифікації груп . Психологічні особливості великих груп . Психологічні закономірності масової поведінки . Психологічні закономірності функціонування та розвитку малих груп . Процеси та механізми групової динаміки . Розвиток малої соціальної групи . Моделі групо - та колективоутворення. Групові норми та нормоутворення . Феномен групового тиску . Конформізм та конформність . Проблема згуртованості групи . Конфлікт як явище групової динаміки . Феномени лідерства і керівництва. Стили лідерства та керівництва . Особливості прийняття рішення групою.

3.4. Соціальна психологія особистості

Соціально-психологічні аспекти дослідження особистості . Проблема соціалізації у соціальній психології . Інститути соціалізації . Етапи соціалізації. Механізми соціалізації . Соціально-психологічні фактори культури та їх вплив на особливості соціалізації . Особистість у структурі групових відносин . Статус та роль особистості в групі . Чинники регуляції соціальної поведінки особистості . Формування соціогенних потреб особистості. Структура та моделі просоціальної мотивації . Мотивація афіліації. Мотивація допомоги. Мотивація влади та соціально-психологічного впливу. Мотивація відповідальності . Психологічні механізми регуляції соціальної поведінки. Соціально-психологічні особливості адаптації особистості в соціальному середовищі . Структура та функції соціальних настанов. Взаємозв'язок соціальної настанови та поведінки . Дослідження

атитюдів. Ієрархічна структура диспозицій особистості. Системи соціальних та індивідуальних значень: нормативна та рольова регуляція; психологічні проблеми конвенціональної регуляції поведінки. Соціальний контроль. Експектації. Соціальні норми. Види санкцій. Форми соціального контролю (закон, табу, звичаї, традиції, мораль, моральність, культурні норми, етикет). Гендерна соціалізація. Психологічний час та психологічний вік особистості. Життєві кризи особистості. Проблеми девіантної соціальної поведінки особистості. Саморегуляція соціальної поведінки особистості. Практичне значення вдосконалення соціально-психологічних характеристик особистості.

3.5. Прикладна соціальна психологія

Головні напрями прикладної соціальної психології. Цілі та принципи соціально-психологічного тренінгу. Різновиди та сфери застосування соціально-психологічного тренінгу. Соціально-психологічна специфіка сім'ї як малої соціальної групи. Фактори що обумовлюють розвиток сім'ї. Соціально-психологічні проблеми управління та організації. Психологічні закономірності впливу засобів масової комунікації. Специфіка взаємодії у віртуальних соціальних мережах. Психологічні закономірності рекламного впливу та бренд-комунікацій. Психологія іміджмейкінгу.

4. Прикладні та практичні галузі психології

4.1. Психологічна діагностика

Виникнення та розвиток психодіагностики. Розвиток психодіагностики на теренах Радянського Союзу. Розвиток психодіагностики в Європі та США. Психодіагностичний метод і діагностичні підходи. Об'єктивний підхід у психодіагностиці. Тестування здібностей та особистості. Суб'єктивний підхід у психодіагностиці, його діагностичні можливості та обмеження. Проективний підхід до діагностики особистості. Поняття проєкції. Діагностичне значення та обмеження проєктивних методик. Класифікація психодіагностичних методик. Вимоги до психодіагностичних методик. Надійність, її види та способи встановлення. Валідність, її види та способи встановлення. Стандартизація психодіагностичної методики. Статистичні норми. Вимоги до розробки та адаптації психодіагностичних методик. Організація психодіагностичного обстеження. Характеристика основних етапів психодіагностичного обстеження. Психологічний діагноз та прогноз. Специфічні особливості комп'ютерної психодіагностики. Етичні та фахові норми психодіагностики.

4.2. Психологічне консультування та психотерапія

Психологічне консультування та немедична психотерапія як форми психологічної допомоги. Відмінності між психологічним консультуванням, немедичною та медичною терапією. Цілі та методи психологічного консультування. Принципи організації консультативної взаємодії. Моделі

консультативної допомоги. Етапи консультативної взаємодії та їх завдання. Техніки консультування. Характеристика найбільш типових консультативних звернень. Історія виникнення та розвитку психотерапії як соціального інституту. Цілі та методи психологічної терапії. Напрями та школи психологічної терапії.

Специфіка індивідуальної та групової психотерапії. Організаційні засади роботи психотерапевта. Проблема ефективності психологічної терапії. Етичні та професійні вимоги до підготовки та діяльності психотерапевта. Феномен професійного вигорання психотерапевта.

4.3. Психологія праці, професійного вибору та профорієнтації

Психологія праці як прикладна галузь психологічної науки. Основні функції і завдання психолога на підприємстві. Психологічний зміст праці. Системна психологічна характеристика професійної діяльності. Професіограма як результат наукового вивчення і узагальнення відомостей про працю. Психограма як ядро професіограми. Професійна придатність як багаторівневе, поліструктурне утворення. Професійна придатність та професійно важливі властивості.

Мотивація до праці. Моделі мотивацій до праці. Задоволеність працею. Функціональні стани людини в трудовій діяльності. Діагностика та корекція функціональних станів у трудовій діяльності. Навчання та підвищення кваліфікації працівників. Функції психолога в системі професійного відбору та профорієнтації. Роль психолога у попередженні професійних деформацій особистості, психологічному забезпеченні успішної професійної кар'єри особистості.

ІІІ. НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ

Література до 1-го розділу

1. Асмолов А.Г. По ту сторону сознания: методологические проблемы неклассической психологии: Учеб. пособие. — М.: Смысл, 2002. — 480 с.
2. Готтсданкер Р. Основы психологического эксперимента: Учеб. Пособие: Пер. с англ. — М.: Изд-во Моск. ун-та, 1982.
3. Загальна психологія : Підруч. для студентів вищ. навч. закладів. / С.Д.Максименко, В.О.Зайчук, В.В.Клименко, В.О.Соловієнко. За загальною редакцією акад. С.Д.Максименка. — К. : Форум, 2000. — 533 с.
4. Ломов Б.Ф. Методологические и теоретические проблемы психологии. — М. : Наука, 1984.
5. Максименко С.Д. Общая психология. Учебное пособие. — М.: «Рефл-бук», К.: «Ваклер» - 2001. — 528с.
6. Методологічні та теоретичні проблеми психології : навчальний посібник / М. С. Корольчук, Ю. Л. Трофімов, В. І. Осьодло та ін. — К. : Ніка-Центр, 2008. — 336 с.
7. Основи психології: Підручник /За заг. ред. О. В. Киричука, В. А. Роменця.

— 4-е вид., стереотип. — К.: Либідь, 1999. — 632 с.

8. Петровский А. В. Введение в психологию: Учебн. пособ. для студ. высш. пед. учеб. заведений. — М., 2008.

9. Психологія: Навч. Посібник. / О.В. Винославська, О.А.Бреусенко-Кузнецов, В.Л.Зликов та ін.; За наук. Ред. О.В.Винославської. — Київ: Фірма «ІНКОС», 2005. — 352с.

10. Рибалка В. В. Методологічні питання наукової психології (Досвід особистісно центрованої систематизації категоріально-порівняльного апарату): навчально-методичний посібник / В. В. Рибалка. — К. : Ніка-Центр, 2003. — 204 с.

11. Роменець В.А., Маноха І.П. Історія психології ХХ століття . — К.: Либідь, 1999.

12. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. — СПб.: Питер, 2000.

13. Франсила Ф., Баннистер Д. Новый метод исследования личности: Пер. с англ. — М.: Мир, 1987.

Література до 2-го розділу

14. Абульханова-Славская К.А. Стратегия жизни. — М.: Мысль, 1991.

15. Гиппенрейтер Ю.Б. Введение в общую психологию. Курс лекций / Гиппенрейтер Ю.Б. — М.: ЧеРо, при участии издательства Юрайт, 2002. — 336 с.

16. Ильин Е. П. Мотивация и мотивы. — СПб.: Питер, 2001 — 512 с.

17. Конопкин О.А. Психологические механизмы регуляции деятельности. — М. : Наука, 1980.

18. Копець Л.В. Психологія особистості: [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / Копець Л.В. — К.: Вид дім. «Києво-Могилянська академія», 2007. — 460 с.

19. Крыжановская Л. М. Психология мышления: Монография. — М.: Психолог, 1996. — 344 с.

20. Леонгард К. Акцентуированные личности. — К.: Вища шк., 1981.

21. Леонтьев А.Н. Проблемы развития психики. — М.: Изд-во МГУ, 1981.

22. Максименко С.Д. Общая психология. Учебное пособие. — М.: «Рефл-бук», К.: «Ваклер» - 2001. — 528с.

23. Москаленко А.Т., Сержантов В.Ф. Смысл жизни и личность. — Новосибирск: Наука, 1989.

24. Немов Р.С. Психология. В 3 кн. Кн.1 / Немов Р.С — М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 1997.— 688 с.

25. Немов Р.С. Психология. В 3 кн. Кн.2 / Немов Р.С — М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 1997. — 608 с.

26. Психологія: Навч. Посібник. / О.В. Винославська, О.А.Бреусенко-Кузнецов, В.Л.Зликов та ін.; За наук. Ред. О.В.Винославської. — Київ: Фірма «ІНКОС», 2005. — 352с.

27. Роменець В.А. Психологія творчості. — К.: Либідь, 2001.

28. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. – СПб.: Питер, 2000.
29. Семиченко В.А. Психология эмоций / Семиченко В.А. – К.: «Магистр-S», 1998. – 128с.
30. Стреляу Я. Роль темперамента в психическом развитии / Стреляу Я. — М.: Прогресс, 1982. – 232 с.
31. Татенко В.А. Психология в субъектном измерении. – К.: Просвіта, 1997.
32. Фрейд З. «Я» и «Оно». Труды разных лет: В 2 кн.: Пер. с нем. – Тбилиси: Мерани, 1991. – Кн.1.
33. Хьелл Д., Зиглер Л. Теории личности. – СПб.: Питер Ком, 1998.
34. Эриксон Э.Г. Идентичность: юность и кризис. – М.: Прогресс, 1996.

Література до 3-го розділу

35. Андреева, Г. М. Социальная психология : учеб. для вузов / Г. М. Андреева. – изд. 5-е, испр. и доп. – М.: Аспект Пресс, 2010. – 363 с.
36. Бэрн Р.С. Социальная психология. Ключевые идеи. / Бэрн Р.С., Бири Д., Дженсон Б.Т.; пер. с англ. – М., 2003. – 512 с.
37. Гришина Н.В. Обучение психологическому посредничеству в разрешении конфликтов // Моск. психотерапевт. журнал. – 1992. – No 2.
38. Гришина Н.В. Я и другие: общение в трудовом коллективе. – Л.: Лениздат, 1990.
39. Зигерт В., Ланг Л. Руководить без конфликтов. – М.: Экономика, 1990.
40. Каган М.С. Мир общения. – М.: Политиздат, 1988.
41. Казмиренко В.П. Социальная психология организаций . – К.: МЗУУП, 1993.
42. Корнелиус Х ., Фэйр Ш . Выиграть может каждый : Как разрешать конфликты. – М.: Стрингер, 1992.
43. Лебон Г. Психология народов и масс. М. : Академический проект, 2011. 238 с.
44. Ложкін Г.В., Сьомін С.В., Петровська Т.В., Кисельова О.Р. Конфлікти у сумісній діяльності. – К.: Сфера, 1995.
45. Москаленко В.В. Соціальна психологія. Підручник. Видання 2-ге, виправлене та доповнене – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 688 с.
46. Основы соціальної психології : навч. посібн. / О. А. Донченко та ін. ; за заг. ред. М. М. Слюсаревського. Київ : Міленіум, 2008. 495 с.
47. Пірен М.І. Конфлікти і управлінські ролі: соціально-психологічний аналіз. – К., 2000.
48. Руденский Е. В. Социальная психология : курс лекций. М. : ИНФРА-М, 1997. 224 с.
49. Соціальна психологія : навч. посібн. / Волянчук Н. Ю., Ложкін Г. В., Винославська О. В., Блохіна І. О., Кононець М. О., Москаленко О. В., Боковець О. І., Андрійцев Б. В. Київ, 2019. 254 с.

Література до 4-го розділу

50. Анастаси А., Урбина С. Психологическое тестирование. — СПб: Питер, 2001.
51. Бурлачук Л. Ф. Словарь-справочник по психодиагностике. — 3-е изд. — СПб.: Питер, 2007. — 688 с.
52. Грановская Р. М. Элементы практической психологии. — СПб.: Питер, 2004.
53. Леонтьев А.Н. Деятельность. Сознание. Личность. — М.: Наука, 1988.
54. Ложкин Г.В., Повякель Н.И. Практическая психология в системах “человек – техника”. — К.: МАУП, 2003.
55. Моляко В.А. Психологическая готовность к труду на современном производстве // Трудовая подготовка учащихся в межшкольных комбинатах: Психологический аспект. — К.: Рад. школа, 1988.
56. Москальова А. С., Москальов М. В. Методи психодіагностики. Київ : ун-т ім. Б. Грінченка, 2014. 312 с.
57. Основы инженерной психологии : Учебник для ВУЗов / под ред. Б.Ф. Ломова. — М.: Наука, 1986.
58. Роджерс К. Р. Взгляд на психотерапию. Становление человека / Пер. с англ. М. : Прогресс, 1994. 480 с.
59. Стресс жизни: Сборник. — СПб.: ТОО “Лейла”, 1994.
60. Цимбалюк І.М. Психологічне консультування та корекція. — Навч. Посібн. Модульно-рейтинговий курс. — 3-тє вид. — К.: Видавничий дім „Персонал”, 2017. — 544 с.
61. Чала Ю.М., Шахрайчук А.М. Психодіагностика: навчальний посібник / Ю.М.Чала, А.М. Шахрайчук. — Харків: НТУ «ХП», 2018. — 246 с

IV. РЕЙТИНГОВА СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

1. Початковий рейтинг абітурієнта за екзамен розраховується виходячи із 100-бальної шкали. При визначенні загального рейтингу вступника початковий рейтинг за екзамен перераховується у 200-бальну шкалу за відповідною таблицею (п.4).

2. На екзамені абітурієнти готуються до усної відповіді на завдання екзаменаційного білету.

Кожне завдання комплексного фахового вступного випробування містить три теоретичні питання. Перші два питання є загальними за галуззю психології. Останнє питання орієнтоване на спеціальну підготовку вступника.

Кожне з перших двох питань оцінюється у 30 балів за такими критеріями:

- «відмінно», повна відповідь, не менше 90% потрібної інформації – 27-30 балів;
- «добре», достатньо повна відповідь, не менше 75% потрібної інформації (припустимі незначні неточності) – 23-26 балів;
- «задовільно», неповна відповідь, не менше 60% потрібної інформації (відповідь містить певні недоліки) – 18-22 бали;
- «незадовільно», відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

Третє питання оцінюється у 40 балів за такими критеріями:

- «відмінно», повна відповідь, не менше 90% потрібної інформації – 36-40 балів;
- «добре», достатньо повна відповідь, не менше 75% потрібної інформації (припустимі незначні неточності) – 30-35 балів;
- «задовільно», неповна відповідь, не менше 60% потрібної інформації (відповідь містить певні недоліки) – 24-29 балів;
- «незадовільно», відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

3. Сума балів за відповіді на екзамені переводиться до екзаменаційної оцінки згідно з таблицею:

Бали	Оцінка
100...95	Відмінно
94...85	Дуже добре
84...75	Добре
74...65	Задовільно
64...60	Достатньо

Менше 60	Незадовільно
----------	--------------

4. Сума балів за відповіді на екзамені переводиться до 200-бальної шкали згідно з таблицею:

Таблиця відповідності оцінок рейтингової системи оцінювання (PCO, 60...100) балам 200-бальної шкали (100...200)

Оцінка PCO	Бали 100...200	Оцінка PCO	Бали 100...200	Оцінка PCO	Бали 100...200	Оцінка PCO	Бали 100...200
60	100,0	70	125,0	80	150,0	90	175,0
61	102,5	71	127,5	81	152,5	91	177,5
62	105,0	72	130,0	82	155,0	92	180,0
63	107,5	73	132,5	83	157,5	93	182,5
64	110,0	74	135,0	84	160,0	94	185,0
65	112,5	75	137,5	85	162,5	95	187,5
66	115,0	76	140,0	86	165,0	96	190,0
67	117,5	77	142,5	87	167,5	97	192,5
68	120,0	78	145,0	88	170,0	98	195,0
69	122,5	79	147,5	89	172,5	99	197,5
						100	200,0

РОЗРОБНИКИ:

Воляннюк Наталія Юріївна, д.п.н., професор, професор кафедри психології і педагогіки

Ложкін Георгій Володимирович, д.п.н., професор, професор кафедри психології і педагогіки

Блохіна Ірина Олександрівна, к.п.н., доцент, доцент кафедри психології і педагогіки

Програму рекомендовано:

Вченою радою факультету соціології і права

Голова вченої ради

Яна ЦИМБАЛЕНКО

протокол № 3

від «26» «лютого» 2021 р.